

„Новий Американець” пише про українсько-жидівські відносини

Нью-Йорк, Н. Й. (Л. Ва.). — Популярний тижневик „третьої хвилі” російської еміграції, а більш екологічний громадян ССР жидівського роду, який виходив перший рік свого існування (рік 1980) у видавництві „Свободи” в Джерзі Сіті, раз у раз пише на українські теми з розумінням і розумінням української проблематики у вільному світі й на Україні.

І так, згідно з цією настановою, особливо підсиленою приїздом до Америки з Ізраїля дітяч і журналіста Якова Суєнського, який гаряче захоплювався до зв'язків поміж давньою українською і новою жидівською еміграцією з ССР (і України), відбулося в Народному Домі тут обговорення теми — „Українці і євреї: сучасне і майбутнє народів-сусідів”, влаштоване Клубом Круглого Столу, який існує неперіодично в Нью-Йорку вже понад двадцять років.

Це чергове засідання відбулося в четвер, 18-го червня, в УНДомі, де гостями українців були: відомий російський письменник, публіцист і журналіст з Москви Марк Поповський; мистецтвознавець, нещодавно з Ленінграду, д-р Леонід Тарасюк; науковець доктор технічних наук, Александер Геніс старший, з Риги. Ця імпреза де учасники обмінялися відвертими думками про події і проблеми, які затрутують найбільше всіх мешканців України, автохтонів і національні меншини, була детально описана в кількох американських російськомовних публікаціях, а в згаданому „Новом Американце” про неї написав статтю П. К. під заголовком „У гостях у Земляків”.

У ній сказано: „Хоч Геніс емігрував до Америки з Риги, Тарасюк з Ленінграду, а Поповський з Москви, — їхня батьківщина, як і батьківщина їхніх предків, — Україна. І гостям і господарям було що поговорити про одні й ті самі проблеми, залишені з різних причин, землю. Д-р Л. Тарасюк згадав про те, як в 1960 році, в Тайшетській пересильній тюрмі зустрів він Владика Йосифа Сліпого, главу Української Уніятської Церкви. Як сердечно його, жидівського, засудженого політичний статті, привітав сам Владика і його оточення — діачі переслідуваної Української Церкви.

Про українських вчених.

(Закінчення на стор. 3)

У Каліфорнії помер інж. Михайло Хронов'ят

Клівленд, Огайо. (І.Ф.). — У понеділок, 20-го липня ц.р. помер у Каліфорнії інж. Михайло Хронов'ят, провідний кооператор і суспільно-громадський діяч на різних землях, член дирекції Крайового „Маслосоюзу” у Львові, який своєю вірною організаційною і фактовою працею займав одне з перших місць поміж іншими крайовими кооперативними союзами на західних українських землях.

Народжений 1894 року, покійний був довголітнім головою „Сокола Батька” у Львові, членом проводу багатьох крайових і повітових товариств і організацій, військових, старшина УГА і член військово-комбатантських організацій.

В часі великого істоду з рідних земель в 1944 році, виїхав з родиною на захід і по кількох роках скитальщини поселився в Клівленді, де включився в громадську працю, став членом Т-ва Українських Інженерів і його кількратним головою, членом-основником Т-ва „Самопоміч”, кредитової кооператив „Самопоміч” і інших організацій. Довгі роки очолював рух за при-

св. п. інж. М. Хронов'ят

вернення самоуправи Помісний УКАЦеркви.

Не звважаючи на виснажену і тяжку працю, яку приходилося йому виконувати, щоби заробити на прожиток, все знаходив час і енергію для громадської справи головно для комбатантської організації ОБВУА, яку довгі роки очолював.

Похоронні відправи відбудуться в суботу, 1-го серпня ц.р., о год. 10-й ранці в українській католицькій церкві Різдва Пресвятої Богородиці в Нью-Брансвіку, Н. Дж., а після на українській православній цвинтарі св. Андрія в Бавнд-Брук, Н. Дж.

Центральна Розвідча Служба знову в клопотах

Вашінгтон, Д.К. — Зудари суперечних поглядів довкола особи Вілліама Кейсі, голови Центральної Розвідчої Служби (Сі — Ай — Ей), більшають із кожним днем, а це коли один із його підридних урядовців Генрі С. Ровен, став об'єктом загальної критики.

Дня 7-го липня ц.р. американський Уряд проголосив, що С.Ровен назначено головою Крайової Розвідчої Ради, що має приготувати розвідчі оцінки для „Сі — Ай — Ей”. Як тепер виявилось, Ровен під натиском зрезигнував з голоства Корпорації Ренд в 1971 році, коли виказалось, що він співпрацював з Даніелем Елсбергом у виданні т.зв. Пентагонських Документів у яких, як відомо, розкрито багато таємниць американського Уряду.

Вілліам Кейсі і його заступник адмірал Роббі Р. Інман, відмовилися у цій справі дати будь-які висноски. Але ген. Даніел О. Гре-Гем, колишній директор Розвідчої Агенції Департаменту оборони гостро заатакував назначення Ровена на таке дразливе становище, вказавши на його компромітизацію свідченнями в обороні Елсберга, із-за чого саме його усунули з голоства корпорації Ренд.

Минулого тижня Макс Гюгел, заступник керівника відділу у справах тайних операцій, зрезигнував з цього посту, коли виявилось,

Генерал Грегем свої критичні заваги закінчив словами, що, на його думку, Корпорація Ренд протягом довшого часу випускала матеріали в справі оборони Америки, що часто нагнали на трудності в практичному приміненні та кінчались провалом. У Пентагоні існують побоювання, що Ровен притягує до співпраці людей із антиімперіальним наставленням, що може стати сьогодні у випадку Крайової Розвідчої Ради, що її тепер Ровен очолює.

Крайслер нарешті добився прибутку

Вашінгтон. — Теперішній президент і головний ексекютивний керівник автомобільної компанії Крайслер, Лі Якокка, з великою сатисфакцією ствердив, що ведена ним автомобільна компанія вперше після довшого часу добилась прибутку в сумі 12 мільйонів доларів за другий квартал 1981 року.

Ще недавно компанія Крайслер стояла перед банкрутством. Кожного року вона втрачала поважні суми грошей, бо виробила не задовольняла консументів своєю якістю, ані ціною. Заробітна плата робітників була непропорційно до продуктивності високою, до того долучилися соціальні забезпечення й інші витрати, які вели до катастрофи. З катастрофи урятували Крайслера насамперед інтервенція Уряду ЗСА, який дав гарантію на нові банкові позички для Крайслера, відтак рішучі заходи керівництва компанії, нарешті уступки робітникам, які зреклись різних сум, щоб рятувати компанію й свої місця праці. Спільне зусилля тих усіх чинників принесло плоди, про які Якокка звітував на форумі Крайового пресового клубу.

Прибуток Крайслера тим більше характерний, що інші американські автомобільні компанії в цьому самому часі не мають.

Появилася драма М. Руденка

Торонто — Балтимор. — Цього року, тут з українського Видавництва „Смолоскип” ім. В. Симоненка появився передрук самвидавного 74-сторінкового твору з України — трагедії „На дні морському”, авторства Миколи Руденка. Ця п'єса, як зазначено у книжці, — надрукована без відома і згоди автора.

У слові від Видавництва сказано так: „...драма Миколи Руденка „На дні морському”, де відважно і психологічно глибоко ставилось питання української людини в радянських умовах, — не могла бути опублікована. Після кількох успішних вистав у Київському театрі ім. І. Франка в 1962 р. її заборонили і далі ані на сцену, ані до друку не дозволили. І це зрозуміло. Трагедія „На морському дні” є яскравим документом доби, коли в молодого радянського покоління появились перші спалахи усвідомлення великої несправди й зла, що її заподіяла українському народові більшовицька влада. Але через те, що ші еретичні думки виникли в умовах, сказати б, безвихіді (в переддень і на початку Другої світової війни), ця бентежна і неспокійна молодь мусіла була вмерти. І що найтрагічніше, — вмерти від рух своїх забулудих у хащах, хоч, може, внутрішньо чесних, батьків. Саме цей запутаний і тяжкий комплекс „батьків” — дітей” створює

(Закінчення на стор. 4)

Папа залишається в шпиталі

Рим, Італія. — Італійські лікарі, які піклуються Папою Римським Іваном Павлом II, заперечили поширювані пресою й іншими засобами масової інформації вістки про швидкий вихід Папи із шпиталю. Навпаки, Папа залишиться в шпиталі аж до виздоровлення після слідуваної операції, яка відбудеться приблизно за місяць, якщо не наступлять якісь несподівані зміни, чи ускладнення, поінформували вони офіційно.

Д-р Еміліо Тресальті, медичний директор шпиталю Джемеллі, де перебуває Папа, заявив, що чергова операція відбудеться щойно після усунення усіх виявів і наслідків вірусової інфекції, яку Папа недавно перебув. Д-р Тресальті, крім відчитання медичного бюлетеню про стан здоров'я Папи —

25-го з черги після пострілення Папи турецьким терористом Аджою — подав ще додаткові інформації усно. Друга операція буде остаточною і її ціллю буде виділити штучне подолання між кишками та встановити їхнє нормальне функціонування. Тепер, аж до часу викликування зранених частин, пластичні трубки виконують їхнє завдання.

Папа почуватиметься нормально, подав д-р Тресальті, а так само процес повного загосання порваних кудло частин добігає нормально до кінця. Залишення Папи в шпиталі з одного боку уможливило його кращу підготовку до чергової операції, а крім цього буде для нього менш обтяжливе, як перебування з Ватикану на контролі.

У світі

ЮГОСЛАВСЬКЕ ІНФОРМАЦІЙНЕ агентство Танюг опублікувало комунікат про суд над трьома албанцями. Цими трьома албанцями були: Біслім Байрамі, Якуп Редзени та Ізмаїл Макіці. Всі три походять з провінції Косово в Югославії, де на весні цього року відбулися заворушення. Трьох названих обвинувачених оскаржено в тому, що вони оснували нелегальну організацію під назвою „Народний визвольний рух”, ціллю якої була сепарация провінції Косово від Югославії і прилучення її до албанської держави. Обвинувачені засуджені на 6-8 років тюрми. Дальші суди з такими самими обвинуваченнями заповів той же самий комунікат Танюгу. Завдяки тим судам стало відомо, що серед албанського населення, яке живе компактно масою у провінції Косово, діє революційна організація, яка намагається довести до розчленування Югославії. Після щогорічних заворушень у Косово албанський комуністичний ярд видав був такого роду пропагандний матеріал, що з них виникало не лише підозріння стосовно албанів Албанії прилучити до себе частину югославської території, але також могло постати підозріння, що для цього створено окрему організацію. Тепер ці припущення потвердив суд.

ГРУПА МАЛИХ ОСТРОВІВ недалеко Тайвану, що їх японці називають Сенкаку, а китайці Діаоу, стала причиною дипломатичного напруження між КНР і Японією. Японці вважають ці острови частиною своєї території і розпорили там розшуки за нафтовою ропою та студії для створення можливостей морської рибеолові. Проти цього запротестував Пекін, який вважає ці острови китайською територією. Минулого року відбулась спільна китайсько-японська конференція у справі майбутнього цих островів та для яких господарських цілей їх можна використати. Але конференція не розв'язала основної політичної проблеми: до кого вони належать? Теперішні японські акції в тому обшірі і китайський формальний протест можуть викликати ускладнений конфлікт. Тим більше, що до тих островів зголосять свої претенсії також уряд Тайвану, який до них найбільшичий.

У БЕРЕЗНІ ЦЬОГО РОКУ відбулися арешти опозиційних елементів у Пакистані. Причиною арештів було скоплення пакистанського літака терористами, які мали зв'язки, а може навіть належали до опозиції. Серед арештованих була також дружина повішеного колишнього прем'єра Зульфікара Алі Бутто, якого суд засудив за участь у вбивстві його противника. Тепер, на підставі рішення уряду, її звільнено.

У ЖЕНЕВІ, ШВАЙЦАРІЯ, на головній залізничній станції, у сховку на пакунок, вибухнула бомба, яка поранила чотирьох осіб, що були вблизи. Поліція оточила кордонною частиною стайних забудовань, а тоді вибухнула друга бомба, яка однак, нікого не поранила. Останнім часом — це вже п'ята цього роду атака на терені Швайцарії. За попередні бомбові атаки взяла на себе відповідальність вірменська національно-революційна організація вірменських націоналістів, яка вимагає від швайцарського уряду звільнення свого члена Мардіора Ямкодіяна з тюрми в Швайцарії. Ямкодіяна арештувала швайцарська поліція при допомозі цивільних осіб, які бачили його у часі виконуваного ним атентату проти турецького дипломата. Ямкодіяна за те вбивство очікує суду. Вірменські націоналісти, які вже вбили коло 20 різних турецьких дипломатів, погрожують такими ж дальшими актами. Ці акти вони виконують як відплату за вирізання коло півтора мільйона вірмен турецькими поліцією, військом та узброєними цивілями 1915 року, в часі Першої світової війни. Це була одна з турецьких спроб — „остаточно розв'язати вірменську проблему”. На початку цього століття була інша цього роду спроба, в якій також загинули сотні тисяч вірмен.

БРИТАНСЬКИЙ УРЯД офіційно і формально відкинув сугестію, щоб після вичнення престолонаслідника Чарльза і тоді вже його дружина Діана перевели перші дні після весільних церемоній в іншому місці, а не в Гібральтарі. Таку вимогу поставила також еспанська королівська пара, король Хуан Карлос і королева Софія, які з протесту проти прибуття молодої пари на Гібральтар відмовилися взяти участь у весільних церемоніях. В англійському парламенті депутати виступили проти цієї вимоги еспанської королівської пари й порівняли її до вимоги диктатора Франка з часів Другої світової війни. Але англійці не поступилися тоді і не хотять поступитися тепер. Заступник англійського міністра закордонних справ Аян Гілмура заявив: „Це є пошлюбою подорож молодої пари й нічого іншого. Ніхто не може втручатися у її справи. У цій справі ми принаймні повинні затримати відчуття пропорції. Поступування еспанців нас заскочило”.

У СОВЕТСЬКІЙ ВІРМЕНІЇ, недалеко столиці Єревану, советський військовий літак зістрівся, або спричинив катастрофу аргентинського товарного літака. Аргентинське міністерство закордонних справ повідомило, що їхній літак збився з дороги в легі понад Туреччину і опинився у советському повітряному просторі. ТАСС заявив, що советські військові літаки вимагали приземлення аргентинського літака, але той не реагував.

ТРИ ДНІ ТРИВАВ БІЙ ЗА ПЕРЕДМІСТЯ КАБУЛЮ

Кабуль, Афганістан. — Закордонні дипломатичні представництва в столиці Афганістану, Кабуль, однозгідно повідомляють про довгий і важкий бій між збройними формациями афганських самостійників та советськими військами і їхніми афганськими сателітами за передмістя столиці Пахман. Шойно після життя важкої артилерії, різного роду ракет і танків советському командуванню вдалося опанувати Пахман.

Бій за Пахман був попереджений ліквідацією урядового корпусу кадєтів. Вищі класи того корпусу в силі 300 старшинських кандидатів були вислані проти самостійників. 200 з них перейшли на бік самостійницьких збройних сил, а коло 100 серед яких було багато советських і урядових інструкторів та полєва жандармерія, видала бій під натиском советських і урядових інструкторів і під погрозами полєвої жандармерії. Значна частина кадєтів, які вступили в бій, загинула. Так само в військовому шпиталі в Кабуль перебуває їх чимало. Родини ранених, довідавшись в яких умовах молоді кадєти були примушені воювати, оточили шпиталь і вчинили велику протирядову демонстрацію. Щоб якоюсь мірою

заспокоїти схвилюване населення, уряд влаштував величавий похорон для 30 кадєтів з участю найвищих державних достоїнників, роздаванням нагород тощо.

В бою за Пахман советські й урядові війська потерпіли значні втрати. Число вбитих і ранених пішло в сотні, але навіть приблизно його не можна устійнити, бо вбитих хоронять у різних місцях, а ранених розділяють навіть до дальших шпиталів. Про розміри бою вказує факт, що на одній тільки дорозі начислено 300 танків, які їхали в полосу бою.

Советські й урядові війська плянують стріляти в приватні будинки й нищити їх разом з людьми.

Загальною пояснюють це собі тим, що дільниця Пахман була замешкана багатшими людьми і советські війська використали нагоду, щоб винищити їх.

Після бою за Пахман сутинки на вулицях Кабулю змаліли. Але асцети вони ще мають місце, тільки що в меншому числі. Наприклад у білий день під приватний дім американського дипломата, члена американської амбасди підїхав автомобіль, з якого вискочив якийсь чоловік. Чоловік цей вистріляв з пістолі убив афганського вояка, що беріг будинку, забрав його зброю, сів в авто і спокійно відїхав.

В Америці

ГРУПА САЛЬВАДОРСЬКИХ ВТІКАЧІВ — 150 осіб — внесла прохання до президента Роналда Регена про політичний азиль. 87 осіб із загального числа втікачів перетерпівано у кількох федеральних центрах відокремлення в південній Каліфорнії. Їх звільнено 20-го липня завдяки старанням і клопотанням про них кількох релігійних і політичних організацій. Крім петиції про політичний азиль і усунення загрози депортації, сальвадорці прохали Президента відкинути вимогання 5,000 доларів, що мають вплинути із кожного петицією про політичний азиль; дозволі на працю в ЗСА і безкоштовну медичну опіку; право на політичний азиль сальвадорцям, які є поза ЗСА і бажають з'єднатися зі своїми родинами, що вже перебувають тут, і щоб припинити американське „втручання” в Ель Сальвадорі. Речник Служби імїграції і натуралізації Роберт Сайц заявив, що служба не практикує масового азилу. „Ми звернулися до Державного департаменту за їхніми рекомендаціями у цій справі, проте остаточне рішення зробимо ми... Кожний випадок буде розглянуто на індивідуальній базі”.

ТИСЯЧІ АКРІВ в Колорадо охоплені пожежою. Найбільше полум'я — відоме як „Грейстон файер”, у зв'язку зі сильними вітрами, перенеслося у північнозахідну частину Колорадо. Сотні пожежників і добровольців змагаються з цим потужним вогнем.

ПУЕРТО РІКО погодилось прийняти до 800 гаїтських втікачів, які знаходяться тепер в таборах на Флориді. Дати акції перетранспортування цих втікачів до Форті Аллен, колишньої американської морської бази коло Хуана Діаза у Пуерто Ріко ще не встановлено. Договір у справі гаїтських втікачів підписав пуерторіканський державний секретар Карлос Кірос і заступник генерального прокуратора Рудольф Джюліані.

ЛАВА ПРИСЯЖНИХ федерального суду 22-го липня звільнила з обвинувачення у посіданні зброї і конспірації двох членів культу „Мув”. Вінсент Ліфарт, знаний також як Джан Африка, та Алфонсо Роббінс були звільнені лавою присяжних, що засідали майже шість днів, від обвинувачення у виготовленні бомб з наміром вжити їх у терористичних актах. В. Ліфарт, основник групи, виробив плян підкладання неправдивих бомб та листів з погрозами бомблення у містах по всій країні. „Мув” створив на початку 1970 років Джан Африка. У 1978 році дев'ять членів цього руху визнано винними за вбивство поліціянта під час перестрілки, коли члени „Мув” не давали доступу інспекторам здоров'я до своєї громади у Філадельфії.

У ПОДАТКОВОМУ УРЯДІ існує досі практика всі справи, пов'язані з несплатністю податків або частковою несплатністю, відкладати в „довгу скриню” після шести років, і тоді вже переступників і несплатників податку уряд не чіпає. В той спосіб скарги тривають величезні суми владного громадських грошей, які б могли піти на користь всім платникам податків, всім громадянам ЗСА. Тепер демократи в Конгресі намагаються змінити це „шестирічне” правило, щоб можна було тягнути до відповідальності несплатників довше, ніж шість років.

ПІЗНЕ СКОРПЛЮВАННЯ з повітря отрутою на т. зв. „серезнеморську муху” в Каліфорнії, яка блискавично плодиться і тепер загрожує втратою урожаю городини і садовини на більшій суми доларів, є великою неприємністю для губернатора Едмунда Брава, бо він місяцями зовікає з рішенням — кропити з повітря отрутою чи не кропити. За цей надто довгий час ця неконтрольована „серезнеморська муха” поширилася на величезні терени дорогіших садів і городів. Дж. Брава тепер гостро критикує каліфорнійські законодавці з обох партій, включаючи і демократів-виборців, які його обирали. Він вважає, що це президентських передиворах навіть хотіли його бачити президентом.

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6864) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Штучна проблема

Уже від довгого часу ерихонські труби частини американської преси розтрубують по світу, а в першу чергу по Америці, що Уряд Рональда Регена не має устійненої політики супроти СРСР, а інші пишуть, що він взагалі не має політики. Тим обгрунтовують пресові алярмісти свої вимоги, щоб президент Реген, "тут і вже" виступив з публічною промовою та з'ясував у ній всі напрямки американської світової політики.

На перший погляд така вимога має своє оправдання. Але це тільки на перший погляд. Бо в дійсності Президент не раз підкреслював, що Америка буде послідовно змагатися до збереження світового миру, що на розвиток світових подій може мати вплив тільки той, що має відповідні засоби й уміє вжити їх, що Вашингтон буде вести переговори з Москвою у всіх справах, які торкаються обох країн, але для тих переговорів мусить бути відповідний час і відповідно приготування. До тих підставових засад державний секретар Александер Гейг, який відповідає за закордонну політику ЗСА, з'ясував справи Близького Сходу, невралгічного пункту сучасного світового положення, перед і в часі свого там перебування, справи Азії й Далекого Сходу в часі відвідин японського прем'єра Зенка Сузукі у Вашингтоні, а відтак у часі своєї подорожі до Китаю та до інших далекосхідних країн; до справ Америки, близьких американських сусідів забирає слово Президент і державний секретар неодноразово, а про зміни, які вони почали впроваджувати у відношенні до країн цього континенту, всім відомо. Отже, про що йдеться? Це є дійсність, скажимо з одного боку. А тепер пригляньмося з другого боку.

Кожному, хто серйозно приглядається світовій політиці, ясне, що закордонна політика будь-якої країни не в її заявах, а в її діях. Ось, наприклад, совєтські лідери постійно складають заяви і з'ясувають, "підстави і напрямки" совєтської світової політики. І завжди з тим самим результатом: ніхто їм у ці заяви не вірить. Бо це пустопорожні слова, яким повністю противорічать чинки московських політиків і дипломатів, генералів і шпигунів та диверсантів. І ніхто навіть не дивується, що московські дії гарними словами прикривають погані чинки. Робили так їхні попередники — Ленін, Сталін, Хрущов, а якщо хочете то й царі Ніколаї, Петри й Олександрі — роблять тепер вони, а після них робитимуть ті, що прийдуть після них. Отже який сенс ставити в позу і проklamувати урочисто різні погляди й заяви, якщо "Москва словам не вірить", ні чужим, ні своїм!

Чому ж тоді так багато американських працівників преси й діячів аж так розбивається за публічним зформулюванням американської політики? Президентом? Відповідь проста: бо вони хочуть іншої американської політики, особливо іншої американської політики у відношенні до Москви. Їм не подобається, що Вашингтон веде свою світову політику зовсім незалежно від Москви. І для цього вони вигадують що Уряд Регена не має своєї політики супроти СРСР, або навіть що його політика супроти СРСР ворожа до СРСР і тому вони накликають до її зміни. Якщо хтось ще мав би сумніви в цій справі, то вистачить йому вказати на слова колишнього демократичного державного секретаря Сайруса Венса після його недавнього повороту з Москви, або на славу вже серед української громадськості статтю меридіонального сенатора Метаяса в журналі "Форейн Аффєрс" за літо 1981, або на редакційну "Нью Йорк Таймс" з неділі, 12-го липня під прямо неправдоподібним заголовком, "Яка дорога до Москви?", а який так само добре пасував би заголовком "Яка дорога до Каносси?"

Редактори "Нью Йорк Таймс" люди спритні і вони нібито не від себе говорять, а тільки передають сумніви союзників ЗСА та непевність і сумніви деяких працівників президента Регена. "Нью Йорк Таймс" бідається, що європейські державні мужи мають клопотати переконати своїх громадян у правильності американської політики супроти СРСР. Може то і правда. Але діло в тому, що понад 30 років безпечного, а навіть розкішного життя деяких європейців під охороною американської зброї всебічної потуги довели до того, що європейці почали забувати, що кого боронити і захищати: ЗСА їх, чи вони ЗСА? Європейські пафисти й мальконтенти виголошують "мирові" тиради, бо їх захищає американська потуга. Але якщо б їм прийшлося станути самим лише в лиці з російською сучасною потугою, вони напевно заспівали б іншої якщо б їм перед очима постав привид "русских" у Бонні Франкфурті над Майном, у Парижі й інших хвалебних європейських великих столицях, то їм разом з тим пригадалося б, що ті самі "русски" робили в Відні, Букарешті, Будапешті, Берліні...

Значні частини американців не подобається зближення ЗСА і КНР. Не подобається це тим, про яких пише сенатор Метаяс, що їм мріється про "великі виробничі контракти". Але власне в зближенні ЗСА і КНР є велика шанса для ЗСА стати знову незалежним чинником на світовій шахівниці, не бути змушеним до тих, чи інших потягнень, а робити те, що добре для ЗСА, для світу, для усіх народів на землі. Отже немає проблеми відсутності зформулювання американської світової політики, а її штучно творять ті, хто проти політики Уряду Регена, хто проти розв'язання і звільнення рук американської дипломатії.

У сучасному психологічному кліматі загального й українського суспільства я не здивуюся, коли якийсь читач, ознайомившись з чотирма статтями на спільну тему "Україна на грані атомного армагеддону", скептично скаже:

— Хай йому грець, отому авторі!... На мить затримав він мене, і то зовсім даремно.

Після закінчення Другої світової війни, без уваги на всю "холодну війну" і ядерну конфронтацію між великодержавами Сходу й Заходу, мир таки втримався понад 35 років... Крім того, Америка і Совєтський Союз уже зрівноважили свої ядерні сили і на ділі не зважає застосувати атомну зброю.

Відомо, що в такій війні жаден суперник не може, надіється на перемогу — обом сторонам у ядерному конфлікті загрожує цілковите знищення. Тільки червоні китайські верховоди за правління Мао Дзедона чванилися: китайці найчисленніші — майже один мільярд душ — тому вони єдині перетривають навіть термоядерне знищення. Але й Пекін тепер припинив такі балачки.

Інші автори в українській пресі, ідучи за голосом чужоземних авторів, кажуть, що Совєтський Союз ідейно дряхлий і може розвалитися при першому зовнішньому ударі. Тому кремлівські керівники не робить такого самотубного для себе кроку, як розпутання збройного конфлікту з За-

Роман Рахманний

ІЛЮЗОРНЕ ЗАТИШСЯ У ЦЕНТРІ ТАЙФУНУ

ходом, та ще й ужиттям атомної зброї.

Передбачаючи такі думки (а їх планоно пошпирюють у нашому суспільстві розсвічені совєтської дезінформації), скажу своєму вдумливому й скептичному читачеві ось що:

Своїх "тривожних думок" про смертельну небезпеку для українського народу в близькому армагеддоні (в останній та вирішальній битві між силами Зла і силами Добра) я не подавав до відома загалу читачів з метою залучати їх чи перешкодити їм втішатися своїм добробутом і всіма вигодами високорозвинених країн, де вони живуть.

Ні, я щиро переконаний в існуванні тієї загрози для життя української нації та "широ вірою в можливість принаймні зуженого виходу з цієї "диявольської дилеми українського народу". Третій вихід для нас можливий тільки при активному участі до всесвітнього конфлікту і при передумові, що українці порвуть зі своїм традиційним квітцем — добродушним погодженням з дійсністю, мовляв, "якоюсь то буде..."

Віра у т.з. тривалий мир "від закінчення Другої світової війни" доволі поширена на Заході, де її наполегливо плекають підступною інформацією всі явні й таємні оформлювачі громадської думки, під наглядом моско-

вського центру дезінформації. Вони гомонять про мир і потребу зберігання його шляхом "поступового роззброєння" (договори САЛТ-І, САЛТ-ІІ і т.д.) або принаймні скорочення кількості сухопутних сил на європейському континенті. Водночас ці пропагандисти повторюють твердження кремлівських лідерів про те, що мовляв, це Америка та її союзники створюють гарячку збройних перегонів і планують запобіжний ядерний удар по Совєтському Союзу.

Тривалі війни

Тим часом від закінчення Другої світової війни щороку велася війна на всіх континентах. Це були переважно внутрішні державні конфлікти, де існували реальні суперечності, а там, де були несерйозні чи ілюзорні суперечності, совєтська агентура з допомогою своїх союзників — а зокрема Куби — завогуляла їх у громадянську війну.

Росія за той 35-річний проміжок часу провела чотири великі збройні інтервенції (Східна Німеччина, Угорщина, Чехо-Словаччина й Афганістан). Росія постійно вміщується у внутрішні справи Польщі, Румунії, Болгарії, а супроти Китаю застосовує політичний тиск

після кривавих прикордонних сутичок в районі рік Амур та Уссурі.

У сучасну пору — червень 1981 — нараховуємо принаймні двадцять воєнних конфліктів у світі та мільйони виселенців і втікачів, що вимирають з голоду в Азії, Африці й Латинській Америці тільки внаслідок безпосередньої чи посередньої інтервенції Совєтського Союзу і його підневільних альянтів.

Про твердження, мовляв, Совєтський Союз — це велетеня на глиняних ногах, то й нічого говорити. У своїй наївності українські втікачі зі Совєтського Союзу 1939-1941 року перекували німців про слабкість совєтської імперії та її армії, озброєної гвинтівками на мотузкових пасаж. Ніхто з них, а далі й гітлерівські пляновіки, не розумів, що єдине справді слабе місце совєтської імперії — це її національний склад, що відповідно відзеркалюється у бойовій готовості чи неготовості її армії до війни. Але той велетеня мав тоді і має сьогодні "залізні ноги", бо СРСР — це на ділі Росія з російським керівництвом і російським народом, що зокрема в критичній ситуації завжди підтримає своє диктаторське чи царське правління.

Сьогодні російська армія що зветься "совєтська армія", російська флота, що зветься "морський флот Совєтського Союзу", російська адміністрація з російською комуністичною партією, що зветься КПРС, спіль-

(Закінчення на стор. 4)

амбасадой. Ці вислови, мовляв, Інститут "позичив" у іншої установи. Як наївні і обмежені міркування. Інституту зовсім не шкода, що "Його" девіз з перед трьох десятиків років використовує тепер з успіхом УМ. Українська установа лише може радіти з успіху іншої української установи. Бо жовне велике, а жінців мало! Для УІА завжди було чужим почуття задрості, так добре підхоплене і вмісне ще Степаном Руданським. Пригадайте молитву одного селянина: "Нехай моему сусідові корова здохне..."

Неначе, похоронні відправи! Звучать далі реверсії М. Кушніренка, що, мовляв, Український Інститут Америки на протязі 25-ти років не проявляв ніякої діяльності. Цю неправду прикро читати, бо за 33 роки своєї діяльності, від 3-го травня 1948-го року починаючи, Інститут зробив чимало. І щоб що працювати, досить було авторів завдати собі трішки трудно і прочитати брошуру, що недавно появилася друком під заголовком: "30-ліття Українського Інституту Америки (1948-1978)", де дуже докладно описана діяльність Інституту.

Про пожалувану діяльність УІА за останні три роки дуже широко писала українська преса. І досить тут, наприклад, згадати

(Закінчення на стор. 3)

З НАШИХ БУДНІВ

Кара Божя

Пан Татух вернувся з Томкінс парку з першим сонячним промінцем на обличчі, з розсвітнутою на грудях сорочкою і скрученою в трубочку "Свободою" під пахвою.

— Ну, як там у парку політика відходила? — спитала пані Татухиша, — поставивши на стіл сир зі сметаною і накришеною цибулькою, — улюблене мені господаря дому.

— Вел, — промовив пан Татух, — знавши з носа окуляри, — а чи я мушу складати тобі рапорт, як президент американського Конгресу?

— Мусиш не мусиш, але спершу руки помий, коли сясаєш по хлібець святий.

— А хіба я що німці робив, у банку гроші рахував? — Я сама цікава знати, що ти там у парку робиш, цілими днями?.. Може двічі зачіпаєш?

— Ет! — легковажно махнув рукою пан Татух. — Там тепер такі "дівачат" завелася, що небезпечно їх читати... Віковічні! Торкнеш рукою одну-другу, та й порохом розсипається.

Прирівняння двічат до пороху дорога землячка не дуже впадало, та й не було воно, казати б правду, в добром тоні. Щоб у добрухути дружину пан Татух дипломатично похвалив підвечірок, мовляв, "дешевше", та й сповістив її новину, що він зустрів сьогодні в парку... кривого Майка!

Василь Пасичняк

Ще одна праця проф. М. Чировського

An Introduction to Ukrainian History, Volume I: Ancient and Kievan-Galician Ukraine-Rus', Nicholas L. Fr. Chirovsky, Philosophical Library, 200 West 57th Street N.Y., N.Y. 10019, 347 pages, 4 maps and 15 illustrations, \$19.95.

У добі повновлення українського народу імперіалістичною Москвою засобами терору та брехливої пропаганди, як в Україні, так і в країнах Заходу, яка скрізь проголосила — що Київська Русь — це коліска і невід'ємна частина російської історії, видання "Введення до історії України" проф. д-ра Миколи Фр. Чировського, професора Сітон Голл університету в Нью Джерсі, є особливою подякою. Таких праць потрібно більше, якщо маємо знівеліти фальш у численних томах псевдо-науковців про Схід Європи, які за гроші московських білих і червоних царів, або через односторонню інформацію, наклали великі шкоди для повновлення Москвою народів, головне — українського, бо включаючи їхню історію до історії московського народу, вони не признають цим народам національної окремішності і незалежності та права на незалежність і державність.

Автор "Введення", науково обгрунтовуючи свою працю, протиставляє історичні докази тенденційним давнім і новим аргументам проросійських авторів.

Проф. Чировський присвятив свою працю героїчним борцям, які віддали своє життя за людські і національні ідеали, за свободу і державну незалежність усіх повновлених Москвою народів.

Із усією певністю можна твердити, що ця праця, розповсюджена у наукових і політичних колах в країнах англословного світу, сприятиме до об'єктивного розуміння процесів: етнічного, національного, расового і державно-політичного розвитку народів Східної Європи.

До Другої світової війни англословний читач не міг дістати англословних історичних книжок, в яких він мав би змогу знайти правду про повновлення Москвою народи, головне про Україну.

Шойно по Другій світової війни появилася англословні історичні книжки, між іншими таких авторів, як М. Грушевський в 1941 році, Д. Дорошенко 1940 року, К. Магнітський 1947 і 1951 роках, І. Нагієвський 1962 і 1975 роках, К. Кононенко 1958

(Закінчення на стор. 4)

"УКРАЇНСЬКІ ЕЛЕМЕНТИ В НАШІЙ СВІДОМОСТІ"

II

Ми з шляхетсько-кармазиновою традицією у нашій свідомості не упоралися цілковито й не оцінюємо вистачально цього факту. Є це свідомість погляду на справи молодих культур, наприклад, української, білоруської, болгарської, словацької чи навіть чеської, з точки бачення, "пана" на "мужицьку" культуру. Це є одна схема і одна теза.

Друга теза: що українські справи, часто в наслідок багатьох недовольств, справами назалга "встидливими". Говорю тут про середовища т.зв. "пересічних поляків". Заважали тут очевидно війни та справи пов'язані з українськими націоналістичними організаціями і їхньою боротьбою. Це ще додатково додало на вибір справ українських.

"Помислімо": Думаю, що ці найновіші факти діють найшвидше і домінують.

Р. Торжецький: Хотів би тут поставити під знак запити вступні твердження пана... про незнання впливів української культури на польську. Спостерігаємо цілком інше явище. Від 1907 року аж до 1926 року йшов дуже гострий наступ польського націоналізму в єдицькій формі, а також частково в халедській (християнська демократія), частково в народницькій-маю на думці тут тих народів, які гуртувалися навколо Вітоса, а не тих при PSL — Визволенню (Польському Товаристві Людовому). В тому часі існувала спроба протиставлення українському народному оновленню з боку польських націоналістів, які вичували напевно загрозу і конкуренцію на тих теренах. Коли дійшло до збройної конфронтації, то вона мусіла ще додатково збагатити поставу єдицької. Була теж польсько-українська боротьба в 1918-1919 роках, яка не лишилася без відгуку і залишила від'ємне тавро. Боротьба велася за мішани терени і створила своєрідну квадратуру кола. Як можна було видістися з тієї ситуації?

Сікорський в 1923 році виразно здавав собі справу з

переваги підставового елементу на забужанських теренах, але був далекий від концепції резигнації з цих теренів. Також Пільсудський не думав зрізати теренів, які мали також культурне значення. В цій ситуації Сікорський думав так: ми позбавимося тих осередків, а що з населення? Вже ми залишили населення на правобережній Україні, чи маємо залишити ще і тут, а рівнож — що з стратегічним передпіллям? Прейнське Сікорський сформулював теорію стратегічного передпілля. Він і Пільсудський мали зближені концепції під тим оглядом. Витворився своєрідний стиль оборони посідання на цьому терені.

Цей стиль прийняв також Вінценті Вітос, який добував рятуючу ситуацію не в землевласників, який тієї землі не утримує, але в польському селянстві, якого треба туди вислати, дати йому терени, опущені або обокресні, змістити польське населення, щоб зберегти ці терени, забезпечити для Польщі. Гжибовський мав рацію, кажучи, що Вітос був демократом для поляків і польського селянина, але також був націоналістом для українського селянина. В 1925 році він виразно сказав про "близьку сорочку до тіла", просто-напросто йшлося тут про засадничі питання, прошу дуже, шукайте собі розв'язки, а я шукаю розв'язки для польського селянина на тих землях... В той час український селянин відповідав: "Добре, але я і мій дід і прадід обробляли ці землі віддавна". Почулися протести: "Що ви нам несете? Шляхетську великопольську культуру? Ми вам за це дякуємо. Ми хочемо мати власну культуру і її боронити".

Тут зударилися ці два становища сильно один з одним. Якщо до цього додамо дані про спосіб боротьби, яка там провадилася, а отже, з одного боку, була це терористична боротьба і підпільна боротьба та негатиція взагалі польської держави з боку українських націоналістів; з другого боку — негатиція польських націоналістів, які не мали наміру дискутувати на жадну тему, негуляти існування українського народу, відмовляти йому будь-яких прав. Велика частина суспільства в значній мірі відпекувалася від української культури, починала промовчувати ці справи, кажучи, що українці — це етнічна маса, яка не посідає власної культури, що їх провідники були розполітизовані, а люд позбавлений національної свідомості. Всі ці голоси і починаючи, які йшли назустріч українцям, уважано за ворожі рухи проти

польських державних інтересів, а через те їх слід було притискати. До того доходила діяльність польської адміністрації згаданих теренів, яка була дуже неприємною в дії... і яку український селянин пізнав добре на власній шкірі. Але не тільки селянин, але також дрібний міщанин.

Е. Ласківський: І український учитель.

Р. Торжецький: Нищено шкільництво — "Лекс Грабський" нищить від 1924 року українське шкільництво, впроважуючи утративістичне, двомовне навчання від перших клас шляхом примусу. В той спосіб відкривається нова справа — доступ до шкільництва. Молоде покоління деклясувалося. Так доходило до дальшої ескаляції взаємних анимозів, ненависті і закидів. В тих умовах взаємне проникання культур натрапляло на великі труднощі; не було клімату для наукових пошуків, хоч розвивалася публіцистика, бо не бракувало проблемів. На сторінках преси, а зокрема на сторінках "Бунту молодих", "Політики" і "Роботника" та інших появилася голоси, що закликали до політичної тверезості.

Пйотр Дунін-Борковський виразно стверджував: "Скінчить з мітом про етнографічну масу, бо цей нарід посідає всі верстви, які творять народ і власну культуру, і має всі права на існування, щоб бути народом і почувати себе народом". Очевидно, не тільки Дунін-Борковський це знав, але знала це ціла маса поступових людей.

Ф. Неуважний: Варто згадати про відношення до співпраці з українцями, яке репрезентувала польська лівниця в кордонах тодішньої польської держави, зокрема львівська лівниця і редакція місячника "Сигнали".

Р. Торжецький: Гляньмо, що сталося в наступних роках. Мали ми до діла з дальшою невдачею польської політики. Пільсудський і його група заризикували впровадження концепції державної асиміляції у відношенні до українців; загалом акцію винародовлення і гальмування росту національної культури; були роблені старання здобути тих людей для польської держави, бо за всяку ціну були роблені старання збереження теренів кресів східних.

(Продовження буде)

чотири концерти творів українських композиторів у виконанні наших чільних артистичних сил, які вислухали українські й американські гості у переповнених приміщеннях Інституту, чи цілий ряд образотворчих виставок і товариських прийнятих, влаштування Інститутом в останньому часі. Всі ці імпреси мали прихильний відгук у пресі у статтях авторства наших визначних працівників пера.

Український Інститут Америки не збирається „дублювати діяльності українських установ на давтанні Нью Йорку“, як це твердить М. Кушніренко. Діяльність „давтанських“ установ можна тільки похвалити, бо вона корисна

Не так ті вороги...

(Продовження зі стор. 2)

для певної групи української громади, але треба признати, що вона, на жаль, крім представників нашого старшого громадянства не притягає молодшої американсько-української чи міжнародної публіки.

Український Інститут Америки ставив і ставить собі за завдання познайомити позаукраїнську громадськість з українською культурою, не тільки з вишивками, українськими одягами чи писанками, але з історією, літературою, наукою, музикою та іншими здобутками усієї культури українського народу.

М. Кушніренко дали

безпідставно стверджує, що УІА лише „найм“ своє помешкання для імпрес інших товариств та організацій. Це вже чиста неправда і шкідливе твердження, яке може пошкодити Інституту як установі, звільненій від федерального податку. УІА ніколи своїх приміщень нікому не „віддає“, бо миг би це звільнення втратили. Чи автори про таке, власне, і йдуться?

Удні чи вчора, коли УІА не влаштував власних або ним спонзорованих імпрес, він відступав свої приміщення іншим українським організаціям, але не за плату, а за добровільної дати, які здебільшого ледве покривали видатки за опал, освітлення і прибирання. М. Кушніренко „піддає думку“ покійному Добродієву Інституту св. п. Володимирові Джусові, що „коли б тепер жив покійний меценат і жертводавець Володимир Джус, він без вагань передав би будинок УІА Українському Музеєві“. Ми ж думаємо, що, коли б св. п. В. Джус мав змогу прочитати безвідпалальну писанину М. Кушніренка, він напевно перевернувся б у гробі...

М. Кушніренко снує далі свої „поголоски“, що не чути про розмови представників УМ й УІА про злиття цих установ у одну інституцію. А як справді мається справа? Вже 26-го травня цього року відбулася зустріч представників УМ й УІА у тейлі і сердечній атмосфері, де УМ просив відступити увесь будинок Інституту Музеєві під одним, себто Музею керівництвом. Така пропозиція самозрозуміло була несприйнятливою для Дирекції УІА, яка пропонувала відступити один чи більше поверхів будинку для приміщення і показу експонатів українського народного мистецтва до часу поки Український Музей не придбає більшого будинку для себе. Музей на це погодився, бо, мовляв, персонал УМ поки що замалий, щоб мати виставки у двох окремих приміщеннях.

Учасники цієї зустрічі з обох боків рішили разом видати спільну заяву для інформації заінтересованих громадян, де було б сказано, що формальне злиття цих двох інституцій у одну не було б корисним ні для однієї з цих установ, але співпраця на майбутнє побажана.

Текстом цієї заяви обмінювалися інж. В. Назаревич, віцепрезидент УІА, і д-р Б. Цимбаліст, президент УМ, від 15-го до 25-го червня ц. р., роблячи різні зміни і поправки. 25-го червня остаточно узгоджена редакція заяви була готова для поміщення в пресі. Однак, не чекаючи на публікацію ухваленної заяви, д-р Б. Цимбаліст у його статті в 119 ч. „Свободи“, з дня 27-го червня ц. р. (мабути днів раніше) описує перебіг цієї зустрічі та її остаточне рішення у змінній формі. Чи так поступають ті, які придержуються правил „чесної гри“?

Вертаючись до статті, якою нанесено вже чимало шкоди Інституту, авторства М. Кушніренка, читаємо в останньому абзаці його „скровенні бажання“: видаючи присуд

на УІА, він пише, що „протягом наступних років такі інститути, як український на розі 79-ої і 5-ої авеню, не будуть звільнені від податків“... Таке читаючи, мусиш пригадати батька новітньої української літератури:

„Чи ви од чаду, чи з похмілля,
Чи чорт за душу удрапнув,
Чи напились дурного злля,
Чи глузд за розум завернув?...
З „Енеїди“ Котляревського.

Надіємося, що Комісія реальностей податків міста Нью Йорку до цієї „юридичної опінії“ „експерта“ М. Кушніренка не поставиться поважно і не обтяжить нашу рідну установу ще більшим податком на злорядість отаких, пожалюсь Боже, дописувачів.

П'ЯТИЙ РІК у Конгресі ухвалюється однопільний бюджет для заплати на видатки самим законодавцям за всілякі офіційні активності, які вони виконують з рамені свого уряду. Цього року також буде ухвалено подібний, а навіть вищий бюджет, не зважаючи на всі „ощадністі“ декларації більшості законодавців у Конгресі. В цей бюджет включена сума 75 мільйонів доларів — видатки на поштові оплати, яку буде збільшено на 50 відсотків якраз на 1982 рік, що є виборчим роком.

„Новий Американець“...

(Продовження зі стор. 1)

що дружбу, що зроджується на еміграції, потім образи обвинувачень у душі совєтської московської і київської преси. Комуністичний цей листок на бігу оголосив усіх євреїв — біженців з СССР, сіоністів, а початі контакти українців з жидами „лицемірними“ іскерованими проти Совєтського Союзу і „всіх прогресивних сил світу“.

„Новий Американець“ кінчає свою статтю переліком промовців за Круглим Столом. З українського боку зі словом виступали: скульптор Михайло Черешньовський, д-р Мирослав Прокоп, інж. Микола Галів, ред. Орест Пилляр та інші. Були висловлені побажання, щоб такі зустрічі й обговорення цікавих обом сторонам проблем відбувалися частіше.

HNIZDOVSKY

WOODCUTS. 1944 - 1975

A Catalogue Raisonné by ABE M. TAHIR, Jr. with a foreword by PETER A. WICK and an autobiographical essay by JACQUES HNIZDOVSKY. Price \$25.00 hard bound. Postage and handling one dollar. New Jersey residents add 5% sales tax.

SVOBODA BOOKSTORE

Jersey City, N.J. 07303

ПРИЗНАЧЕННЯ ЖІНКИ Сандри О'Коннор, першої жінки в історії ЗСА на пост судді у Найвищому Суді, уважається в Америці надзвичайно мудрим потягненням президента Рональда Регена, що забезпечить йому принаймні п'ять додаткових пунктів або більше в опитуваннях, які встановлюють рівень популярності і ефективності Президента.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

бл. п.

ВОЛОДИМИРА САВЧАКА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 1-го серпня 1981 р., о год. 8:30 рано
в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.
при 30-й вул.

І в Римі в Обителі оо. Студитів

Просимо в цей день згадати Покійного у своїх молитвах.

МИРОСЛАВА — дружина
МАРТА — дочка
АДРИАН — внук
і близька Родина

ГОДИНА УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДІЙ

РАДІО-ТЕЛЕПЕРЕДАЧА Р. МАРИНОВИЧА

Неділі, 2-го і 9-го серпня 1981 року,

від 12-ої год. дня

Українське Село — С. Бавид Брук, Н. Дж.

ДВА ТЕЛЕВІЗІЙНІ ФЕСТИНИ-ПІКНІКИ

Грають популярні оркестри ЧАРІ І КОЛОМІЙКА

Вступ \$4.00; \$3.00 для молоді й пенсіонерів.

Дохід на фонд Української Телевізійної Програми.

ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТІ ЗАПРОШУЄ —

РОМАН МАРИНОВИЧ, керівник

В 50-ЛІТТЯ ЖАХЛИВОЇ ТРАГЕДІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

СПИСОК ч. 6/81

Пожертви на спеціальний проект ФКУ: підготовку та публікацію наукових праць про трагічний, штучно створений Московією Голод в Україні 1933 року:

2.000 доларів — Т-во Українських Інженерів Америки, Філадельфія, Па.
По 1.000 доларів: д-р Павло й Ірена Джуль, Микола й Галина Ткачук-Нікопс, Емілія Стефурак, Василь Сікора, Володимир Стойко, інж. Ярослав і Любов Татомир.

700 доларів — Володимир Котенко.

525 доларів — Юрій Личковський.

По 500 доларів: Франка Даківська, Іван Вудкевич, Йосиф і Стефанія Порайко, д-р Валентина Савчук.

300 доларів — Павло і Ольга Шульга.

По 250 доларів: о. Богдан Волошин, Василь Зарічний.

По 200 доларів: Т-во „Самопоміч“, Балтімор, Мд., Н. Н.

150 доларів — Люба Новак, Марія Стефанів.

125 доларів — Леонід Підстригач.

По 100 доларів: інж. Василь Балабан, Мирослав Бекіш, Христина Блаженко, Берніс Гавришко, Джон і Еліза Додсон, Стефан Касін, Михайло Лозинський, Іван Мака-

реш, д-р Леонід і Оксана Мосовичі, Андрій Олесюк, д-р Петро Остапчук, Андрій Пашук, д-р Ярослав Савка, Діана М. Сенежак, СУА — 26-ий Відділ, Дітройт, Міш.

Михайло Фесенко.

60 доларів — Юрій і Ольга Жевко.

По 50 доларів: д-р Володимир і Юліана Білецькі, Микола Боніський, В. Ганас, д-р Микола й Ірена Гнатюки, Ярослав Гур, Михайло Догренко, Михайло Дрозд, Ярослав і Ольга Дух, Роман Ільницький, Марта Б. Крамарчук, Ірина і Мирон Красій, Борис Крупа, Зена Мацик, Петро Новак, Павло і Женет Онанчук, Василь Павлович, Володимир Перекрест, Степан і Павліна Підляк, Богдан Романів, Степан Секрета, СУМ — Осередок ім. Л. Українки в Бафало, Н. Й., Володимир Терлецький, д-р Осип і Володимира Теслюк, Український Центральний Комітет — Елізабет, Н. Дж., Михайло Хитра, Ігнат і Стефа Шумні, Лев Шур.

45 доларів — Іван Ковальчин.

40 доларів — Зенон і Ярослава Гоїа.

По 25 доларів: Максим Амброзак, Євген Бучма, Григорій і Марія Вибачинські, Роман і Михайлина Гевко, Ірена Гладка, С. Грицишин, д-р Іларіон Домбчевський, д-р Антін і Слава Жуковські, Стефан і Валентина Когут, д-р Іван О. Куцан, „М'ясні продукти“ — Бруклін, Н. Й., Іван і Люся Панчакі, Йосиф і Роза Синьєні, Іван Терещ.

По 20 доларів: Ізидор Боднар, Юлія Вишневська, Ігор і Нелі Герус, І. Дівак, Богдан і Олена Красій, Павло Когут, Роман й Ірена Левицькі, Зорян і Кармела Левицькі, Теофіл Лотоцький, Юрій і Оксана Мельниковічі, Василь Надрага, Едковіт Ступарек, Богдан Стефанишин.

15 доларів — Стів і Беверлі Капелюк.

По 10 доларів: Едковіт Боднарченко, Надія Гріб, Борис П. Дурбак, Ольга Заремба, А. М. Іванців, Петро Кіра, Володимир Котенко, Вільям і Анна Кошовані, Софія Масловська, Олена Мельничук, Н. Н., Іван Петрушак, Юлія Полянська, Ф. Сілецький, Олена Харамбува, Теодора Хариш, Марія Хархаліс, Марія Хитра, Євгенія Чорна.

І 26 менших пожертв на суму — 123 доларів.

Продовження відомлення про пожертви друкуватиметься в наступних списках.

Широ дякуємо.

Грошові дані авішлю просямо слати на адресу:

Ukrainian Studies Fund

Harvard University

1583 Massachusetts Ave. • Cambridge, Mass. 02138

КАРПАТСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ЦЕНТР ІМ. ЮЛІАНА РЕВАЯ

повідомляє, що заходами ЦЕНТРУ планується поставити Пам'ятник на гробі

сл. п. ПРЕМ'ЄРА КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ ЮЛІАНА РЕВАЯ

Просимо Приятелів Покійного та Організації надсилати свої пожертви на

ч. 8954 „Самопоміч“:

„SELFRELIANCE“ FCU, Account 8954, 108 Second Avenue, New York, N. Y. 10003

Чеки виписувати на: The Julian Revay Carpathian Research Center.

КАРПАТСЬКИЙ ДОСЛІДНИЙ ЦЕНТР ІМ. ЮЛІАНА РЕВАЯ:

Проф. д-р Петро Терчо, Голова

Д-р Василь Вереш, Секретар

Округи УНСоюзу Стейту Нью Джерзі ПЕРТ АМБОВ, НЮАРК, ДЖЕРЗІ СІТІ І ПАССЕЙК

— влаштовують

В НЕДІЛЮ, 23 СЕРПНЯ 1981 р.

година 1-ша по полудні

в Українському Селі, Бавид Брук, Н. Дж.

СТЕЙТОВИЙ ДЕНЬ УНСОЮЗУ

ПРОГРАМА ДНЯ:

НАЦІОНАЛЬНІ ТАНЦІ — ТАНЦОВАЛЬНА ГРУПА ОСЕРЕДКУ СУМА В ПАССЕЙКУ під мист. керівництвом п. РОМАНА СТЕТКЕВИЧА, РІЗНІ РОЗВАГОВІ НЕСПОДІВАНКИ ДЛЯ МОЛОДІ

• ЗАБАВА при звуках оркестри ВОЛ. БИХОВСЬКОГО •

ДО УЧАСТІ ЗАПРОШУЄТЬСЯ
ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО
ТА ЧЛЕНІВ СОЮЗОВЦІВ
УСІХ ДОВОКОЛИШНІХ МІСЦЕВОСТЕЙ
СТЕЙТІВ НЮ ДЖЕРЗІ, НЮ ЙОРКУ
І ПЕНСІЛЬВЕНІ.

Увага! Вік побилася друком книжка Увага!

Уласа Самчука

СЛІДАМИ ПІОНЕРІВ
ЕПОС УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКИ
IN THE FOOTSTEPS OF THE PIONEERS
SAGA OF UKRAINIAN AMERICA

Книжка у твердій зелено-темній полотної обгортці з мистецьким написом в оформленні

БОГДАНА ТИТЛИ
у видавництві УНСОЮЗУ „Свобода“
268 сторінок. Ціна \$15.00 з пересилкою

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“ пересилаючи рівночасно чек збо грошовий переказ

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 5% стеїтового податку.

“SVOBODA” BOOKSTORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Увага! У ВИДАВНИЦТВІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ СВОБОДА Увага!

появилася вже друком монументальна збірка літературних оцінок

Д-ра Луки Луцева
ЛІТЕРАТУРА І ЖИТТЯ

Книжка у твердій темній полотної обгортці з золотими літерами більшого формату, має 480 сторінок і охоплює повне пістоліття (1925-1975 pp.)

Література і життя, це дійсно монументальний твір, а в ньому бібліографія, оригінальні статті і рецензії про:

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ІВАНА ФРАНКА, ОЛЬГУ КОБИЛЯНСЬКУ, БОГДАНА ЛЕПКОГО, ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА, ВОЛОДИМИРА ВИННИЧЕНКА, ВАСИЛЯ ПАЧОВСЬКОГО, МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА, ТИМОТЕЯ БОРДУЛЯКА, ОЛЕКСАНДРА КОРНІЙЧУКА, ОЛЕСЯ ГОНЧАРІА ВОЛОДИМИРА СОСЮРА.

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 5% стеїтового податку.

Належність платна лише в амер. доларах \$20.00

Замовляти: + порто \$1.00

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Вступайте в члени УНС!

SCOPE TRAVEL INC

Tel. (201) 371-4004 845 Sanford Avenue,
Newark, New Jersey 07106 Cable: Scopetrav Newark

УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ
пані МАРІЙКИ ГЕЛЬБІГ

„ЛВОВ'ЯНКА“ \$1,150.00

19-30-го вересня 1981 р. — 12 днів
7 днів у Львові

Два дні в Києві, 1 день в Будапешті з можливістю відвідати Тернопіль і повороту через Варшаву та продовженням поїзду в Польщі за додатковими оплатами.

Місця дуже обмежені. Прошу зголошуватися негайно із завіткою в сумі \$250.00

„ОСІНЬ“ Два тижні \$529.00

Warm Mineral Spring, Fl.

від 26-го жовтня до 9-го листопада 1981 р.

Провідник: пані ІВАННА САВІЦЬКА

МАРШРУТ ВКЛЮЧАЄ: двотижневий поїзд у Ворм Мінераль Спрінг із славними болотними купаннями. Приміщення у двоосібних кімнатах, з приватною лазничкою та кухнею. Приемне товариство і багата програма.

КОШТ ВКЛЮЧАЄ: перелет Ньюарк — Сарасота — Ньюарк (прямий лет). Транспорт: летище — готель — летище. Приміщення та щоденний довід до харчевих склепів.

Зголошення із завіткою в сумі 100 дол.

„ДО СОНЦЯ“ \$749.00

ARUBA

від 26-го грудня 1981 р. до 2-го січня 1982 р. — 8 днів

Кошт включає: перелет Нью Йорк/Аруба/Нью Йорк. Транспорт: летище — готель — летище, двоосібні кімнати в „Галідей Ін.“, напівне і податки.

Зголошення із завіткою в сумі \$200.00 приймається до 15-го серпня 1981 р.

„ЧОРНИЙ КОРАЛЬ“ \$739.00 з Нью Йорку \$779.00 з Чикаго

Caymen Islands

від 15-го до 26-го січня 1982 р. — 12 днів

Провідники: п-во ХРИСТИНА та ІВАН КЛЮФАСИ

Кошт включає: перелет з Нью Йорку або Чикаго. Транспорт: летище — готель — летище, двоосібні кімнати над самим побережжям, напівне і податки.

Зголошення із завіткою в сумі \$200.00 приймається до 1-го жовтня 1981 р.

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ПРОГУЛЬКИ \$399.00

„СНІЖОК“ \$869.00

Stowe, Vermont

від 27-го грудня 1981 р. до 1-го січня 1982 р. — 6 днів

Провідники: п-во ОЛЯ та ТАДЕЙ ПОНОСИ

Кошт включає: транспорт автобусом Ньюарк/Стов/Ньюарк, 4-особові кімнати, сніданки та вечері, лещетаРСЬКІ витяги на 4 дні та Новорічну вечірку.

Зголошення із завіткою в сумі \$100.00 приймається до 1-го жовтня 1981 р.

Місія обмежена до 30 осіб.

„ПРИГОДА“ \$869.00

Lech, Austria

від 19-го до 27-го березня 1982 р. — 9 днів

Провідник: Івн. МИРОН ШАРКО

Кошт включає: перелет Нью Йорк/Цюрих/Нью Йорк, транспорт з Цюриху до готелю в Леку, двоосібні кімнати, сніданки і вечері, напівне і податки.

Зголошення із завіткою в сумі \$200.00 приймається до 1-го жовтня 1981 р.

Ще одна праця...

(Продовження зі стор. 2)

року, М. Чирівський в 1963 і 1965 роках, Коляска 1970 року. До цих цінних книжок, про які д-р Чирівський згадує, долучається і його нова книжка „Введення до історії України“ з 1981 року, яка подає додаткові нові факти і навісвітлення до розвитку історичного процесу Русі-України. Вона є значним черговим кроком вперед на шляху об'єктивної наукової інтерпретації окремих частин Русі-України від Москви-Росії.

„Введення до історії України“ поділене на дві частини. Перша вводить і інформує читача про передісторичну добу території Русі і її населення. У другій частині подані джерельні відомості про Києво-Галицьку добу. На закінчення книжки автор подає праці більше як двадцяти назв книг про історію українського народу, українських і неукраїнських авторів, загальну історію, 58 джерельних, та 75 історичних розвідок, якими він користувався у написанні своєї праці.

Автор „Введення“ вважає, що історичне опрацювання Київської доби належить до найважливіших завдань українських істориків, тому що її намагаються присвоїти для себе росіяни. Саме тому проф. М. Чирівський

присвятив зокрема багато уваги у своїй праці для заперечення пропаганди Московської школи серед науковців Заходу про те, що Київська Русь — це початок московської держави. Це він вже давніше доводив у своїх працях: „Введення до історії Росії“, „Історія Російської держави“.

Д-р М. Чирівський закликав видати другий том історії України в 1982 році і третій — в 1984 році. Маючи на увазі велику потребу нашої дії проти російського імперіалізму Москви, підсилюваного також облудними і поширюваними теоріями Москви в західному світі про Україну, українські патріоти повинні фінансово підтримати видання наших істориків, купуючи їхні книжки не лише для себе самих, але також і для тих не-українців, які ці книжки прочитавши і зможуть допомогти нам у змагу за нашу окремішність від Москви і за українську незалежну державу.

Книжку „Введення до історії України“ можна набути в Науковому Товаристві ім. Шевченка в Нью Йорку, Н. Й. (Shevchenko Scientific Society 302-304 W. 13th St. New York, N. Y. 10014.) або через подане напочатку під заголовком „Видавництво“.

КОНСЕРВАТИВНА ЕРА В АМЕРИЦІ, яка розпочалася вибором президента Рональда Регена до Білого Дому, сходять все вище і вище, — згідно з думкою багатьох кандидатів на республіканських законодавців до Конгресу. Заохочені напрямком у протилежний бік від лівих, аж 150 аспірантів на членство в Конгресі по всій Америці виявили бажання стати до виборів у наступному році з рамени Республіканської партії, відчувачи в повітрі для себе перемогу.

Появилася драма...

(Продовження зі стор. 1)

найбільшу трагедію ситуацію в драмі М. Руденка. І в цьому, нам видається, її велика мистецька сила.

А знову ж М. Руденко, описуючи долю і недовгої своєї п'єси, яка — „в трохи пом'якшеній редакції“ була поставлена Київським Академічним театром ім. І. Франка та яка через два місяці після прем'єри була заборонена, цитує слова із статті п. з. „Шляхи і проблеми розвитку українського театру“, надруковані у В-ві „Мистецтво“ в Києві, в якій є відповідь на те, чому його драму союсска влада виключила з публікації. Там же написано так: „Під вплив буржуазної ідеології підпали й деякі радянські мистці... зачепила ця пошесть і українську драматургію та театри республіки, зокрема віддав їй данину провідний колектив — Київський театр ім. Франка, поставивши п'єсу Руденка „На дні морському“, яка перекреслювала історичні завоювання нашого народу в роки п'ятирічки та Великої вітчизняної війни“.

Драму М. Руденка можна отримати, пишучи на такі адреси: Smoloksky, P. O. Box 153 Station „T“, Toronto, Ontario M6 B4 A1, або Smoloksky, P. O. Box 561, Ellicott City, Md. 21043.

Коли подорожуєте: автобусом, власним або чужим, автобусом, поїздом, літаком, чи кораблем, всюди і завжди хоронить Вас.

акцидентова грамота
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

На медичні Темі

Зішкарський довідник. Книжка у твердій темній обгортці із золотими буквами роботи мистця МІХ. МІХАЛЕВИЧА. 336 сторінок. Ціна 7.00 дол.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 5% стеїтового податку.

Ілюзорне затишшя...

(Продовження зі стор. 2)

но тримають під своїм конт ролем не тільки одну шосту частину світу (як колись царі зі своїми „гонимими і сласями“), але й також важливі бази на всіх континентах.

Ідеологічна й ідейна слабкість, звичайно, є певним чинником у розслабленні структури совето-російської великодержави, але вона не така, щоб можна було враховувати цю слабкість, як серйозну перешкоду на шляху до агресорської ядерного нападу на Захід. Усі теоретичні студії советських збройних сил заперечують це і, навпаки, докзують: „ядерний конфлікт з „капіталістичним заходом“ можливий і саме СС-РР переживає такий конфлікт, бо він, мовляв, має таку саму зброю, як Захід, а до того ще й ідейну концепцію „визвольної війни“, чого не має і навіть думку про це відкидає Захід.

До речі, ця теза здобуває визнання і між вдумливими західними дослідниками стратегії можливої ядерної війни зі СРСР. Вони визнають, що Захід для перемоги над кремлівською диктатурою потребує ще й ідейної зброї. На нашу думку, ця ідейна зброя може зватися тільки „визволення всіх народів, поневолених Росією, та утворення їх відновлення їхніх самостійних держав“.

Потреба громадської дебати

Оскільки навіть в українському емігрантському суспільстві це питання далі залишається спірним, то це є один доказ на потребу привселюдного обмірковування згаданих альтернатив чи дилем. А що говорити про наших братів і сестер в Україні! Вони живуть у замкненому суспільно-державному ладі. Їхні знання про світ і світові проблеми дуже обмежені московською цензурою та викривленим такою ж самою пропагандою.

Українці у народовладних державах мають широкі можливості вивчити ці питання, зробити висновки і навіть довести їх до відомої значної кількості своїх земляків в Україні. Але вільним українцям у державах Заходу, поряд із легитимною пропагандою кремлівських агітаторів, загрожує велика небезпека від фальшивих миролюбців у навіколишньому середовищі.

Вони своїми пацифістськими співами заколисують нашу чуйність, намагаються перетворити і нашу громадськість — вільнодумних, політично свідомих людей — у купу бараболі, що жде своєю черговою фазою: покладає в землю, щоб там випустити нові паростки і новий зелений стовбур, спрагнений тільки сонця, дощу і вітру та більш нічого.

Достоту повторюється біблійна історія Носового ковчегу. Як сьогодні так і тоді люди жили собі, їли, пили, грішили, вчинялися, заводили сім'ї, одні вмирали — інші народжувалися.

багатілі й розважалися в переконанні, що т. зв. мирний не буде кінця. Ніхто не вірив Носові, коли він передіркав всесвітній катаклізм.

Напевно тодішні мудреці, як сьогоднішні дослідники стратегії ядерної війни, підтримували твердження Носа, але інші фальшиві пророки захищували громадськість. Не слухайте цих пессимістів, адже живемо тільки роки в мирі й добробуті, в реальному затишші!

Але не так сталося, як гадалося. Згідно з Носовим передірканням прийшла масова загибель невірних і маловірив у всесвітньому потопі.

Око вогненного тайфуни

Волелюбні українці й українки в Україні та в широкій світі не можуть дозволити собі на подібний люксус і продовжувати жити з дня на день у розкошах вегетативного дозвілля. Бо їхня Батьківщина Україна знаходиться, на жаль, у самому „очі бурі“... В центрі тайфуни на короткі час панує тишина і люди можуть спостерігати чудовий видового доквілля, не підозрюючи, що вітри нагло змінять свій напрям, люту вдарять по їхніх житлах і зметуть їх з лиця землі — разом з ними.

Якщо українці у вільному світі широкі прагнуть того, щоб український народ принаймні у своїй мінімальній основі перетримав тайфун термоядерної війни, що його одні днини розпугає імперіальна політика Москви, то вони повинні допомогти своїм землякам в Україні (та й у всьому Союзі) підкопати політичну економічну й адміністраційну силу Росії у всіх її видозмінах, а в вирішальні години армagedдону зирати військові заходи Кремля: кожен на своєму місці, там де його чи її примістили військові плановики російських збройних сил. Вистачає порушити розклад бойових дій на декілька хвилин, щоб увесь дивальський пляч Кремля провалився.

У табірні західних союзників вільні українці повинні своїми заходами домогтися визнання неофіційного статусу союзника для України й українського народу. Щоб прийнятими в „обмеженому атомному конфлікті“ американсько-союзницькій ядерні удари попадали в суто-російській збройно-індустріальні центри, а не на українські міста й села.

Нехай російський агресор із перших секунд атомного конфлікту відчуватиме наслідки своїх злочинів супроти людства.

Нехай тоді й російський народ прокинеться з вікового сонного служіння своїм давнім і новим царям і збудить те саме, що й українці, або загине зі своїми наказодавцями-агресорами.

Всесвітній армagedдон не сміє заскочити українську націю несподіваною в затишній центру вогненного тайфуни.

Кінець

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ВЕЛИКА ЗНИЖКА ЦІН НА ФУТРА І КОЖУХИ

Деякі минулорічні фасони нижче ціни продукції. Рівночасно поручаємо чудові футра з мінків, куртки з лисів та інших шляхетних шкір. Кожухи нашої продукції шиті з найкращих шкір європейських, французьких, аргентинських, американських. Виконуємо всі направи і чистення футер. На місці можна набути імітації кожухів, мінків, джінсових матеріалів і т. д.

GOLTEX CO.
Tel.: (212) 533-7236

20 First Ave. N.Y.C., N.Y.

Відкрито 7 днів у тижні, від 10-6-ї веч.

MAKAR'S JEWELRY

STORE & SHOP
823 Sanford Ave. • Newark, N.J. 07106
(201) 734-7787

- Виготовляємо на замовлення всі вироби з біжутерії з 14 і 18 кт. золота, срібла та емалі з нашими або власними зразками. На складі медаліки і хрестики.
- Великий вибір тризубів різної величини та різні моделі.
- Приймаємо замовлення гуртові від крамниць та індивідуальні.

ЦІНИ ДУЖЕ ПОМІРКОВАНІ В середу закрито.

80-річчя артистки Бенцаль - Карп'як

У неділю, 14-го червня цього року, відбулася в Українському Народному Домі подія, про котру слід розповісти щирим словом.

Десь вже від 1950 років у нашому місті живе і працює артистка українських театрів Олена Бенцаль-Карп'як. Для людей старших, вона є частинною споминам про давнє минуле, молодші пам'ятають її з театральної життя у Німеччині, а що знає про неї молоді в ЗСА, чи, краще сказати, молоді Міннеаполісу та Ст. Полу?

Вихована роля театру є незвичайною ваги. З театром пов'язано часи культурного відродження нашого народу. Слово, почуте зі сцени, вбивається глибоко в наші серця. Ідучи за такими думками Бенцаль-Карп'як встелила свій життєвий шлях працею на театральній ниві.

Опинившись в Америці, продовжувала працювати серед молоді в нашому місті. Початки були тяжкі, але співпраця з батьками дітей принесла велику користь. Здавалось пані Лєні, що прийде час відпочинку, але любов до сцени перемогла і вона все побудувала її до праці.

Серед організацій, які гуртуються при Українському Народному Домі в Міннеаполісі виникла думка, щоб вшанувати Бенцаль-Карп'як з нагоди її, віроку 80-річчя. Найбільше запалу виявило наше працююче жіноцтво, осередок СУМ-А, ООЧСУ та управа УНДому. Це 80-річчя не мало характеру якоїсь академії, парадичні концерту. Найбільше запалу проявила Г. Свінцицька. І наші люди своєю ширістю бажали відплатитися ювілянтці за її ширість. Вона ж вложила стільки праці для добра їх дівчорі.

Понад 150 осіб заповнили гарно прибрану залу. На дворі якийсь рух. Вона приїхала. Стає хор при дверях і гриме наше — „Многі літа“ на привітання запаносе залу. Зачинаються привітання короткі, навіяні ширістю та пошаною. Від Об'єднання жінок — Галина Свінцицька, від СУМ-А Оксана Бринь, від ООЧСУ — Петро Ванаш, Стефан Кучварський від управи УНДому. Всі підкреслюють ширі працю для добра молоді. С. Кучварський згадав про працю ювілянтки в місцевій суботній школі. Про загальний життєвий шлях розказав інж. Анатоль Гносвий, підкресливши значіння театру як чинника розвою культури народу.

Цікавою були виступи нашої дівчорі, від найменших до старої молоді. За ті часи багато змінилось. Дівчата деякі подружилися, хлопцями повиростали вуса, а всіх їх Лєна пам'ятає як своїх дітей. Деякі, хоч, може, дещо відстали від громади, тепер відчувують те прив'язання ще тісніше і ширіше. Такі зустрічі чирішні скріпляють спаяність громади. Коли вже люди надивилися і натішилися своєю молоддю, Лєна вложила сердечну подяку громаді за її ширість та добру пам'ять. Про себе сказала, що мала і має в житті три любові: сцену, вишивку українську і варення. Сцену любить, бо вона заповнила її життя найкращими споминами. Вишивку скріпляє замилювання до чогось рідного свого, а кушарство — це теж мистецтво.

Дівочий хор під проводом інж. Євгена Карп'яка заспівав чотири пісні. Це все створило такий родинно-сердечний настрій, що справді мило було взяти участь у такій імпрезі.

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Брук і св. Духа — відома солідна фірма

CYPRESS HILLS MONUMENTS
ВОЛТЕР БЕЛІНСЬКИЙ
Walter Bielanski
800 Jamaica Avenue
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9-5 по полудні, в неділю 10-4 по пол.

На бажання і для вигоди клієнтів, радо заїдемо до Вашого дому з проектами і порадами.

При смачній перекусці, яку приготували жінки, ще довго розважалися при дружній розмові.

80-річчя Лєни Бенцаль-Карп'як було такою милою несподіванкою, якої не забувається. Бажаємо нашій Лєні Бенцаль - Карп'як ще багато щасливих літ і погідної осени в її житті.

N.H.

MARKA COMPANY
DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.
Tel. GR 3-3550; New York, 10003

НОВІ ПЛАТІВКИ: КВІТКА, НАМИСТО, ІВАСЮК та багато інших дуже гарних в АРЦІ. По 6.00 дол., з пересилкою по 7.00 дол. за штуку.

DELTO GIFT SHOP

146 First Avenue
New York, N.Y. 10009

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ХУСТОК, СВЕТЕРІВ, ОБРУСІВ, КЕРАМІКИ, ПОДАРУНКИ НА КОЖНУ НАГОДУ.

ZENON IWANYCKY
(212) 533-2906

HELP WANTED • MALE-FEMALE •

ПОШУКУЄТЬСЯ ЖІНКИ до опіки над дитиною, прикінці серпня, в Джерсі Сіті, Н. Дж. Близький доїзд з Нью Йорку і Нью Джерсі.

Тел.: (201) 527-0347
в год. між 8 р. — 10 р.
і 6 по пол. — 9 веч.

HELP WANTED

UNIQUE OPPORTUNITY to earn \$500-\$1000 w/ky. Commission. Full Co. benefits. Work locally. No exp. nec. Fl./Pl. Call

Bohdan Nowakowsky
(212) 354-9880

•FUNERAL DIRECTORS•

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуґра ЩИРА І ЧЕСНА our Services Are Available Anywhere in New Jersey Також займаємося похороном на цвинтарі в Бавнд Брук і перенесенням Тілних Останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
Union, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

ПОЛАГОДЖУЄМО традиційні українські похорони для Ваших рідних. Обслуговуємо всі громади вже понад 50 років.

Обслуґра 24 години денно.

JOHN J. SENKO
(212) 388-4416 or (516) 481-7460

SENKO FUNERAL HOME
213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

HEMPSTEAD FUNERAL HOME
89 Peninsula Blvd.
Hempstead, L.I. N.Y. 11550

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

191 Avenue "N."
NEW YORK, N.Y. 10009
Тел.: 674-8630

Директор ПОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує плануванням, похороном і церемоніями, похороном в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.